

รายวิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
รหัสวิชา ว23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 ความหลากหลายทางชีวภาพ

การดูแลรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ (1)
การดูแลรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ (2)

ครูผู้สอน ครูตรีส พงษ์าวดาร

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 ความหลากหลายทางชีวภาพ

การดูแลรักษาความหลากหลาย

ทางชีวภาพ (1)

การดูแลรักษาความหลากหลาย

ทางชีวภาพ (2)

นักเรียนรู้จักสัตว์
ชนิดนี้หรือไม่
นักเรียนคิดว่า
สัตว์ชนิดนี้ยังมีอยู่ใน
ประเทศไทยหรือไม่

แรดสุมาตรา หรือกระซู่

ในห้องเรียนที่นักเรียนอยู่
มีสัตว์ชนิดใดบ้างที่หายาก
สัตว์ใกล้สูญพันธุ์หรือสูญพันธุ์ไปแล้ว

นักเรียนคิดว่าสาเหตุที่
สัตว์สูญพันธุ์ หรือใกล้จะสูญพันธุ์
เป็นเพราะอะไร

ถ้าปล่อยให้สัตว์ป่าที่ใกล้สูญพันธุ์
ถูกล่าไปเรื่อย ๆ จนสูญพันธุ์
นักเรียนคิดว่าจะมีผลต่อความ
หลากหลายทางชีวภาพอย่างไร

นักเรียนคิดว่าเราจะดูแลรักษา
ความหลากหลายทางชีวภาพ
ให้คงอยู่ต่อไปได้อย่างไร

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)

- ระบุปัญหา สาเหตุ และผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพจากสถานการณ์ที่กำหนด

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- ทักษะการอ่านโดยอ่านจับใจความสำคัญ
จากสถานการณ์ที่กำหนดให้

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)

- ตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของความหลากหลายทางชีวภาพ โดยบอกแนวทางในการดูแลรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน (KSA)

- ทำงานที่ตนรับผิดชอบโดยใช้ความสามารถของตนเอง
ช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มให้งานสำเร็จด้วยดี ตลอดจน
แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาที่มีผลต่อ
ความหลากหลายทางชีวภาพจากการอ่านจับใจความสำคัญ
ด้วยวาจาสุภาพ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

ใบกิจกรรมที่ 1

เราจะร่วมกันดูแลรักษา ความหลากหลายทางชีวภาพ ให้คงอยู่ต่อไปได้อย่างไร

สามารถดาวน์โหลดใบกิจกรรมได้ที่ www.dltv.ac.th

ใบกิจกรรมที่ 1 เราจะร่วมกันดูแลรักษาความหลากหลายทางชีวภาพให้คงอยู่ต่อไปได้อย่างไร
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4-6 เรื่อง การดูแลรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ (1)
รายวิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รหัสวิชา ว23102 ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จุดประสงค์

1. สรุปลงความสำคัญเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาที่ส่งผลต่อความหลากหลายทางชีวภาพ
2. ทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อสรุปลงความรู้ในสถานการณ์ที่ส่งผลต่อความหลากหลายทางชีวภาพ
3. วิเคราะห์ ระบุปัญหา และสาเหตุการลดลงของความหลากหลายทางชีวภาพจากสถานการณ์ที่กำหนดให้
4. นำเสนอแนวทางการดูแลรักษาความหลากหลายทางชีวภาพให้คงอยู่

วัสดุและอุปกรณ์

วิธีการดำเนินกิจกรรม

1. การศึกษาเพื่อทำความเข้าใจสถานการณ์ที่กำหนดให้ โดยให้นักเรียนปฏิบัติดังนี้
 - 1.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน กำหนดหมายเลขให้กับสมาชิกในกลุ่ม แต่ละคนจะมีหมายเลข 1, 2, 3, 4 และ 5
 - 1.2. สมาชิกที่มีหมายเลขเดียวกันมารวมกลุ่มใหม่เป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มหมายเลข 1, 2, 3, 4 และ 5 ตามลำดับ (แต่ละกลุ่มเรียกว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)
 - 1.3. สมาชิกในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญอ่านสถานการณ์ในใบกิจกรรม กลุ่มละ 1 สถานการณ์ ร่วมกันอภิปรายจนเข้าใจในสถานการณ์ที่ได้รับ และสรุปลงประเด็นที่ได้ศึกษา
 - 1.4. สมาชิกทุกคนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับไปยังกลุ่มเดิมของตนเองเพื่อนำเสนอให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มฟัง และร่วมกันซักถามข้อสงสัย
2. เลือกสถานการณ์มากลุ่มละ 1 เรื่องโดยตกลงกับกลุ่มอื่น ๆ เพื่อให้ได้สถานการณ์ที่ไม่ซ้ำกัน วิเคราะห์สถานการณ์ จากนั้นร่วมกันอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ ที่ระบุให้ และบันทึกข้อมูลลงในใบงาน (นักเรียนอาจสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมถ้าข้อมูลในสถานการณ์ มีไม่เพียงพอ) ประเด็นที่นักเรียนอภิปรายร่วมกัน มีดังนี้
 - ปัญหาที่พบ
 - สาเหตุของปัญหา
 - ผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ
 - แนวทางการแก้ปัญหา
 - นำเสนอผลการทำกิจกรรม

ใบกิจกรรมที่ 1

เราจะร่วมกันดูแลรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ
ให้คงอยู่ต่อไปได้อย่างไร

จุดประสงค์

1. สรุปลักษณะสำคัญเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาที่ส่งผลต่อความหลากหลายทางชีวภาพ
2. ทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อสรุปลักษณะสำคัญในสถานการณ์ที่ส่งผลต่อความหลากหลายทางชีวภาพ
3. วิเคราะห์ ระบุปัญหา และสาเหตุการลดลงของความหลากหลายทางชีวภาพ
จากสถานการณ์ที่กำหนดให้
4. นำเสนอแนวทางการดูแลรักษาความหลากหลายทางชีวภาพให้คงอยู่

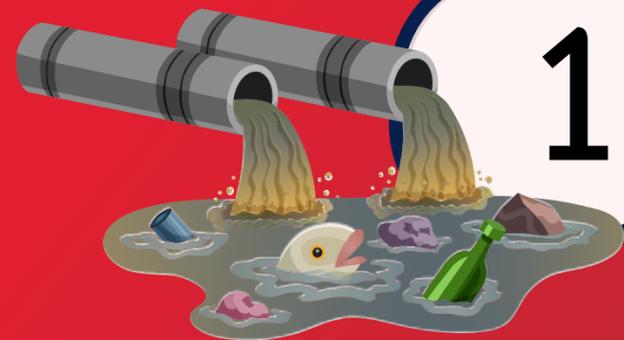
สถานการณ์

นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อระบุปัญหา
และสาเหตุของปัญหา ร่วมกันอภิปรายผลกระทบ
ต่อความหลากหลายทางชีวภาพ
และแนวทางการแก้ปัญหา

สถานการณ์

1

ขยะพลาสติกจากน้ำมือนมนุษย์ ภัยร้ายของสัตว์ทะเล

2

ชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ภัยคุกคามร้ายแรง
ต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

3

ปะการังฟอกขาว

4

ผลกระทบจากไฟป่า

5

การค้าสัตว์ป่า ธุรกิจมืดบนความสูญเสีย

ใบงานที่ 1

**เราจะร่วมกันดูแลรักษา
ความหลากหลายทางชีวภาพ
ให้คงอยู่ต่อไปได้อย่างไร**

สามารถดาวน์โหลดใบงานได้ที่ www.dltv.ac.th

ใบงานที่ 1 เรื่องเราจะร่วมกันดูแลรักษาความหลากหลายทางชีวภาพให้คงอยู่ต่อไปได้อย่างไร
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4-6 เรื่อง การดูแลรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ (1)
รายวิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รหัสวิชา ว23102 ภาคเรียนที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

ให้นักเรียนบันทึกชื่อสถานการณ์ ปัญหาที่พบสาเหตุของปัญหา ผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ และแนวทางการแก้ปัญหาในบันทึกผลการทำกิจกรรม

บันทึกผลการทำกิจกรรม

ชื่อสถานการณ์

ปัญหาที่พบ คือ

.....
.....
.....

ผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

.....
.....

แนวทางการแก้ปัญหา

.....
.....
.....
.....

ใบงานที่ 1

เราจะร่วมกันดูแลรักษาความหลากหลายทางชีวภาพให้คงอยู่ต่อไปได้อย่างไร

คำชี้แจง

ให้นักเรียนบันทึกชื่อสถานการณ์ ปัญหาที่พบสาเหตุของปัญหา ผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ และแนวทางการแก้ปัญหาในบันทึกผลการทำกิจกรรม

บันทึกผลการทำกิจกรรม

ชื่อสถานการณ์

ปัญหาที่พบ คือ

.....
.....
.....
.....

ใบงานที่ 1

เราจะร่วมกันดูแลรักษาความหลากหลายทางชีวภาพให้คงอยู่ต่อไปได้อย่างไร

คำชี้แจง

ให้นักเรียนบันทึกชื่อสถานการณ์ ปัญหาที่พบสาเหตุของปัญหา ผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ และแนวทางการแก้ปัญหาในบันทึกผลการทำกิจกรรม

บันทึกผลการทำกิจกรรม

ชื่อสถานการณ์

ผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

.....
.....
.....
.....

ใบงานที่ 1

เราจะร่วมกันดูแลรักษาความหลากหลายทางชีวภาพให้คงอยู่ต่อไปได้อย่างไร

คำชี้แจง

ให้นักเรียนบันทึกชื่อสถานการณ์ ปัญหาที่พบสาเหตุของปัญหา ผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ และแนวทางการแก้ปัญหาในบันทึกผลการทำกิจกรรม

บันทึกผลการทำกิจกรรม

ชื่อสถานการณ์

แนวทางการแก้ปัญหา

.....
.....
.....
.....

สถานการณ์

นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อระบุปัญหา
และสาเหตุของปัญหา ร่วมกันอภิปรายผลกระทบ
ต่อความหลากหลายทางชีวภาพ
และแนวทางการแก้ปัญหา

สถานการณ์

1

ขยะพลาสติกจากน้ำมือมนุษย์ ภัยร้ายของสัตว์ทะเล

2

ชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ภัยคุกคามร้ายแรง
ต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

3

ปะการังฟอกขาว

4

ผลกระทบจากไฟป่า

5

การค้าสัตว์ป่า ธุรกิจมืดบนความสูญเสีย

สถานการณ์ที่ 1

ขยะพลาสติกจากน้ำมือมนุษย์ ภัยร้ายของสัตว์ทะเล

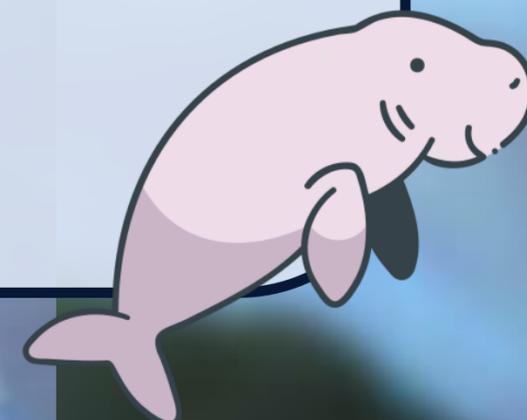

สถานการณ์ที่ 1

ขยะพลาสติกจากน้ำมือมนุษย์ ภัยร้ายของสัตว์ทะเล

ข่าวการจากไปของพะยูนมาเรื่อยมาเรียงมาสร้างความเศร้าเสียใจให้กับแฟนคลับของน้องไม่น้อย แต่ที่น่าเศร้ายิ่งไปกว่านั้นคือ การพบขยะพลาสติกชิ้นเล็ก ๆ หลอยขึ้นในลำไส้ของมาเรื่อย โดยขยะพวกนี้เข้าไปอุดตันในกระเพาะอาหารจนเกิดอาการอักเสบ สุดท้ายลูกกลามจนติดเชือกในกระแสน้ำเลือด ทำให้เราสูญเสียสัตว์ทะเลไปอีกหนึ่งตัว

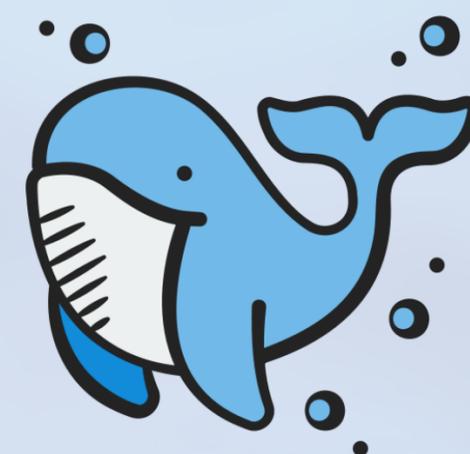

สถานการณ์ที่ 1

ขยะพลาสติกจากน้ำมือมนุษย์ ภัยร้ายของสัตว์ทะเล

กรณีของมาเรียมไม่ใช่ครั้งแรกที่ขยะพลาสติกที่เกิดจากน้ำมือของมนุษย์เป็นสาเหตุให้สัตว์ทะเลที่ไม่รู้อิโหน่อิเหน่ต้องมาจบชีวิต เมื่อปีที่แล้ววาฬนำร่องที่มาเกยตื้นที่จังหวัดสงขลา ก็พบพลาสติกในกระเพาะอาหาร ถึง 8 กิโลกรัม ถัดมาเมื่อต้นปีที่ผ่านมาก็เกิดเหตุซ้ำรอยกับวาฬที่เกยตื้นที่ฟิลิปปินส์ วาฬตัวนี้ พบขยะอยู่ในท้องถึง 40 กิโลกรัม มีทั้งกระสอบใส่ข้าวสาร ถุงใส่สินค้าจากร้านขายของชำ ถุงขนม เชือกไนลอน

สถานการณ์ที่ 1

ขยะพลาสติกจากน้ำมือมนุษย์ ภัยร้ายของสัตว์ทะเล

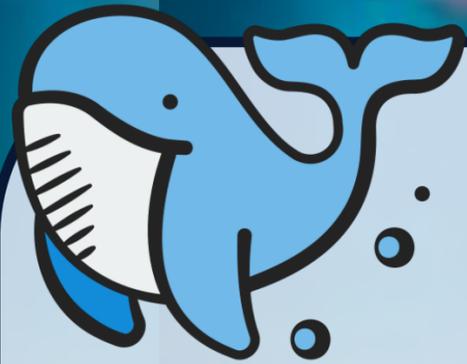
นอกจากนี้ ยังมีนกทะเลที่กินขยะพลาสติก และถุงพลาสติกพันคอ จนตายอีกนับไม่ถ้วน รวมทั้งเต่าหญ้าตัวหนึ่งที่มีหลอดพลาสติกยาว 4 นิ้ว เข้าไปติดอยู่ในโพรงจมูก ทีมนักวิทยาศาสตร์ที่บังเอิญพบมันเข้าต้องใช้เวลาเกือบ 10 นาทีกว่าจะดึงหลอดออกมาจากจมูกเต่าตัวนี้ได้ เต่าเองก็คงจะเจ็บปวดทรมานไม่น้อย เพราะช่วงที่กำลังดึงนั้นมีเลือดไหลออกมาด้วย

สถานการณ์ที่ 1

ขยะพลาสติกจากน้ำมือมนุษย์ ภัยร้ายของสัตว์ทะเล

ไม่เพียงเท่านั้น หากปัญหาขยะพลาสติกลุกลามไปเรื่อย ๆ ยังจะมี วาฬ โลมา นกทะเล เต่า ปลา รวมทั้งพะยูนต้องตายจากขยะเหล่านี้เพิ่มขึ้นอีก

เมื่อปี 2015 นักวิทยาศาสตร์คาดการณ์ว่า 90 % ของนกทะเลทั้งหมด กินพลาสติกเข้าไปไม่มากนักก็น้อย ส่วนองค์การยูเนสโกคาดว่าในแต่ละปีมีสัตว์ทะเล ตายจากการกินขยะพลาสติกราว 100,000 ตัว

สถานการณ์ที่ 1

ขยะพลาสติกจากน้ำมือนมนุษย์ ภัยร้ายของสัตว์ทะเล

เหตุที่สัตว์ทะเลเหล่านี้กินพลาสติกเพราะขยะพลาสติกบางชั้นก็มีหน้าตาคล้ายกับอาหารที่สัตว์ทะเลกิน เช่น เต่าทะเลมักจะกินถุงพลาสติก เพราะเข้าใจผิดว่าเป็นแมงกะพรุน ปลา มักจะกินพลาสติกชิ้นเล็ก ๆ ที่แตกออกเนื่องจากแสงอาทิตย์และแรงกระแทกของคลื่น เพราะเม็ดพลาสติกคล้ายกับอาหารชิ้นเล็กที่มันเคยกิน นอกจากนี้ ผลการศึกษาซึ่งตีพิมพ์ในวารสาร Science Advances ได้อธิบายว่า เพราะขยะพลาสติกเหล่านี้มีกลิ่นเหมือนอาหาร อย่างในกรณีของนกทะเลที่กินเคย ซึ่งเป็นสัตว์ตัวเล็ก ๆ เป็นอาหารก็จะไปหาอาหารในแหล่งที่มีสาหร่าย เพราะเคยกินสาหร่ายเป็นอาหาร เมื่อสาหร่ายแตกออกมาเป็นชิ้นเล็ก ๆ จะปล่อยกลิ่นซัลเฟอร์ที่เรียกว่า ไดเมทิลซัลไฟด์ออกมา นกก็จะจำว่า เมื่อใดที่ได้กลิ่นซัลเฟอร์ก็จะมีอาหาร และถุงพลาสติกก็ปล่อยกลิ่นซัลเฟอร์นี้ออกมาเช่นกัน ดังนั้นแทนที่นกจะได้กินเคย กลับกินพลาสติกเข้าไปแทน

สถานการณ์ที่ 1

ขยะพลาสติกจากน้ำมือมนุษย์ ภัยร้ายของสัตว์ทะเล

ภาพที่ 1 เต่าทะเลเห็นถุงพลาสติกเข้าใจว่าเป็นแมงกระพุน

สถานการณ์ที่ 1

ขยะพลาสติกจากน้ำมือมนุษย์ ภัยร้ายของสัตว์ทะเล

องค์การด้านการวิจัย Pew Charitable Trust ประมาณการว่าแต่ละปีมีขยะพลาสติกไหลไปรวมกันอยู่ที่มหาสมุทรทั่วโลกราว 13 ล้านตัน หรือเทียบเท่ากับการขนขยะใส่รถบรรทุกเต็มคันไปทิ้งทุก ๆ 1 นาที ขณะที่รายงานของ Ocean Conservancy เมื่อปี 2017 เผยข้อมูลที่น่าตกใจว่า ประเทศไทยเป็น 1 ใน 5 ประเทศของเอเชียที่ทิ้งขยะลงมหาสมุทรรวมกันมากกว่าขยะของประเทศที่เหลือทั้งโลกรวมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลาสติกที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง (single-use plastic) โดยอีก 4 ประเทศคือ จีน(อันดับ1) อินโดนีเซีย(2) ฟิลิปปินส์(3) เวียดนาม(4)

สถานการณ์ที่ 2

ชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ภัยคุกคามร้ายแรง
ต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

สถานการณ์ที่ 2

ชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ภัยคุกคามร้ายแรง
ต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับว่าเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางชีวภาพมากที่สุดแห่งหนึ่งในโลก แต่หากว่าเกิดการรุกรานของ **ชนิดพันธุ์ต่างถิ่น หรือเอเลี่ยนสปีชีส์ (alien species)** อาจเป็นผลให้ความหลากหลายทางชีวภาพลดลง

สถานการณ์ที่ 2

ชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ภัยคุกคามร้ายแรง
ต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

ชนิดพันธุ์ต่างถิ่น คือ สิ่งมีชีวิตที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในถิ่นใดถิ่นหนึ่งแต่ถูกนำเข้ามาจากถิ่นอื่น โดยชนิดพันธุ์ต่างถิ่นนั้นจะสามารถดำรงชีวิตอยู่และสืบพันธุ์ได้หรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมและความสามารถในการปรับตัวของชนิดพันธุ์นั้น ๆ ซึ่งถ้าชนิดพันธุ์ต่างถิ่นสามารถปรับตัว ดำรงชีวิต และแพร่พันธุ์ได้ดีจนเป็นชนิดพันธุ์เด่น (dominant species) และไปคุกคาม รุกราน และสร้างความเสียหายให้กับระบบนิเวศ และชนิดพันธุ์ท้องถิ่น รวมถึงส่งผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพและก่อให้เกิดความสูญเสียด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสุขอนามัย เราจะเรียกชนิดพันธุ์ต่างถิ่นนี้ว่า **ชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกราน (invasive alien species)**

สถานการณ์ที่ 2

ชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ภัยคุกคามร้ายแรง
ต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

จากการสำรวจของกรมประมงพบว่า ประเทศไทยมีการรุกรานจากสัตว์ที่เป็นชนิดพันธุ์ต่างถิ่นหลายชนิด แต่ชนิดที่ถูกลำดับให้มีความสำคัญสูง เพราะส่งผลกระทบต่อชนิดพันธุ์พื้นเมืองและระบบนิเวศในประเทศไทยอย่างรุนแรงในขณะนี้ ทำให้ต้องใช้แนวทางการควบคุมหรือกำจัดอย่างเร่งด่วน ได้แก่ เต่าแก้วแดงหรือเต่าญี่ปุ่น ปลากระดี่หรือปลาซัคเกอร์ ปลาหมอมายัน ปลาหมอหางดำ และหอยเชอริ นอกจากนี้แล้วยังมีพืชชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานหลายชนิดด้วยเช่นกัน แต่ชนิดที่รู้จักกันดี เช่น ผักตบชวา กกธูปฤาษี ไมยราบยักษ์

สถานการณ์ที่ 2

ชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ภัยคุกคามร้ายแรง
ต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

ตัวอย่างสัตว์ต่างถิ่นที่มีการรุกรานและมีแนวโน้มการระบาดเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในพื้นที่
กรุงเทพฯ และชานเมือง นั่นคือเต่าแก้มแดงหรือเต่าญี่ปุ่น เต่าชนิดนี้มีถิ่นกำเนิดจากทวีป
อเมริกาเหนือและประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีการนำเข้าและซื้อขายกันในตลาดขายสัตว์เลี้ยง
สวยงาม ผู้คนซื้อมาเลี้ยงด้วยความน่ารักของมัน แต่เมื่อโตขึ้นแล้วไม่น่ารักจึงนำมาปล่อยใน
แหล่งน้ำธรรมชาติ เต่าพวกนี้ปรับตัวในแหล่งน้ำได้ดีมาก จึงอยู่ได้ในแหล่งน้ำทุกที่ของ
ประเทศไทย มันจึงไปเบียดเบียนพื้นที่การหากิน และวิถีชีวิตของเต่าพื้นเมืองของไทย
ไม่ว่าจะเป็นเต่าบึงหัวเหลือง เต่าบัว และเต่าหับ เป็นต้น ในระยะยาวอาจส่งผลให้
เต่าพื้นเมืองของบ้านเราสูญพันธุ์ไปก็ได้

สถานการณ์ที่ 2

ชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ภัยคุกคามร้ายแรง
ต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

ภาพที่ 1 เต่าแก้มแดงหรือเต่าญี่ปุ่น

สถานการณ์ที่ 2

ชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ภัยคุกคามร้ายแรง
ต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

ปลากดเกราะหรือปลาชัคเกอร์ เป็นปลาน้ำจืดที่มีถิ่นกำเนิดจากทวีปอเมริกาใต้ ถูกนำเข้ามายังประเทศไทย และซื้อขายกันในตลาดซื้อขายสัตว์เลี้ยงสวยงาม และผู้ประกอบการฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ปลาชนิดนี้เป็นที่นิยมเลี้ยงเนื่องจากสามารถกินตะไคร่น้ำหรือเศษอาหารในตู้ปลาซึ่งเป็นการช่วยทำความสะอาดตู้ปลาได้ในทางอ้อม จึงเรียกกันอีกชื่อหนึ่งว่าปลาเทศบาล เมื่อผู้เลี้ยงไม่ต้องการ จะถูกนำไปปล่อยในแหล่งน้ำธรรมชาติ ปลาเหล่านี้จะกินไข่และลูกปลาขนาดเล็กบริเวณพื้นดินริมตลิ่ง และบริเวณตอไม้ ทำให้ปลาท้องถิ่นลดจำนวนลง ปลากดเกราะเป็นปลาที่มีความอดทนทนทาน

สถานการณ์ที่ 2

ชนิดพันธุ์ต่างถิ่น กักคุกคามร้ายแรง
ต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

สามารถอาศัยได้ในแหล่งน้ำดีและน้ำเสีย จึงมีการเพิ่มจำนวนมากขึ้น
อย่างรวดเร็วและต่อเนื่องส่งผลกระทบต่อพันธุ์ปลาพื้นเมืองของไทย
ที่มีอยู่ตามธรรมชาติปัจจุบันมีแผนการจัดการการแพร่กระจายแล้ว
ทำให้การแพร่ระบาดมีแนวโน้มคงที่

สถานการณ์ที่ 2

ชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ภัยคุกคามร้ายแรง
ต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

ภาพที่ 2 ปลากดเกราะ

สถานการณ์ที่ 2

ชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ภัยคุกคามร้ายแรง
ต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

ปลาหมอมาয়ัน ถูกนำเข้าสู่ประเทศไทยและซื้อขายกันในตลาดซื้อขายสัตว์เลี้ยงสวยงาม และผู้ประกอบการฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยหลุดรอดออกสู่ธรรมชาติจากการเลี้ยง ขยายพันธุ์และเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว แย่งอาหารและกินสัตว์น้ำวัยอ่อนที่เกษตรกรเลี้ยงไว้ ได้รับความเสียหายมาก ส่วนปลาหมอคางดำนำเข้ามาเพื่อปรับปรุงพันธุ์ และหลุดรอดออกสู่ธรรมชาติจากการปล่อยลงแหล่งน้ำ ทำให้มีผลกระทบต่อสัตว์น้ำในท้องถิ่น นอกจากนี้ยังหลุดเข้าไปในบ่อเลี้ยงปลา และบ่อกัก สร้างความเสียหายให้กับเกษตรกรกลุ่มผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

สถานการณ์ที่ 2

ชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ภัยคุกคามร้ายแรง
ต่อความหลากหลายทางชีวภาพ

หอยเชอรี ก็เช่นเดียวกัน นำเข้ามาเพาะเลี้ยงและหลุดรอดจากการเลี้ยง โดยไม่ตั้งใจ และด้วยความสามารถในการกัดกินพืชน้ำทุกชนิด กินทั้งใบทั้งต้น และกินไข่หอยได้ทุกชนิด โดยเฉพาะไข่หอยโข่ง ทำให้หอยโข่งแทบจะสูญพันธุ์ไป จนปัจจุบันนี้เราหาหอยโข่งกินแทบไม่ได้

สถานการณ์ที่ 3

ปะการังฟอกขาว

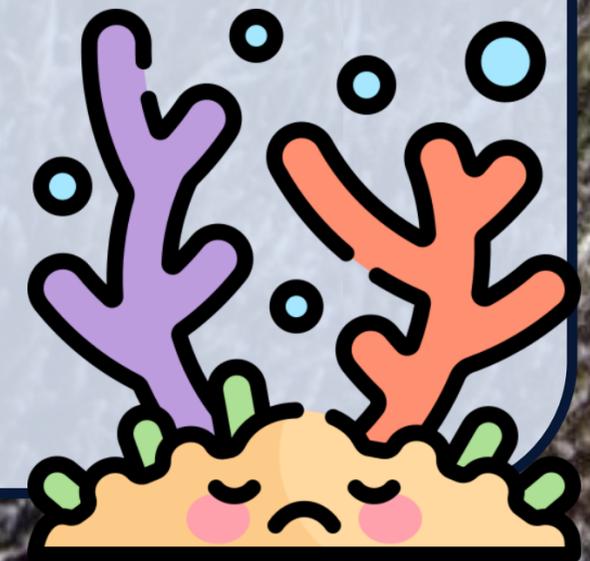

สถานการณ์ที่ 3

ปะการังฟอกขาว

ปะการังฟอกขาว (Coral Bleaching) คือ ภาวะการสูญเสียสาหร่ายขนาดเล็กที่ชื่อว่า "ซูแซนเทลลี" (Zooxanthellae) ที่อาศัยอยู่ภายในเนื้อเยื่อของปะการังอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสภาวะแวดล้อมของมหาสมุทร เช่น อุณหภูมิน้ำทะเลเพิ่มขึ้น ความเค็มของน้ำทะเลเปลี่ยนแปลง หรือมลพิษต่าง ๆ ส่งผลให้ปะการังเหลือเพียงโครงสร้างหินปูนสีขาวกลายเป็นที่มาของปรากฏการณ์ "ปะการังฟอกขาว" ที่พบได้ในมหาสมุทรทั่วโลก ณ ขณะนี้

สถานการณ์ที่ 3

ปะการังฟอกขาว

ปะการังและสาหร่ายซูแซนเทลลีมีความสัมพันธ์ที่ต้องพึ่งพากันและกัน โดยปะการังเป็นสัตว์ทะเลไม่มีกระดูกสันหลัง มีสารประกอบหินปูนเป็นโครงร่างแข็ง ซึ่งทำหน้าที่รองรับเนื้อเยื่อที่มีรูปทรงคล้ายกระบอกขนาดเล็ก มีหมวดโบกสะบัด บริเวณปลายกระบอกเพื่อดักจับแพลงก์ตอนเป็นอาหาร นอกเหนือจากอาหารที่หาได้ด้วยตนเองแล้ว ปะการังยังได้รับสารอาหารส่วนหนึ่งจากสาหร่ายขนาดเล็กจำนวนมากที่อาศัยอยู่ในเนื้อเยื่อของปะการัง ซึ่งเป็นสาหร่ายเซลล์เดียวที่สร้างอาหารจากการสังเคราะห์ด้วยแสง และอาศัยอยู่ร่วมกับปะการังในลักษณะ "พึ่งพาอาศัยกัน" (Mutualism)

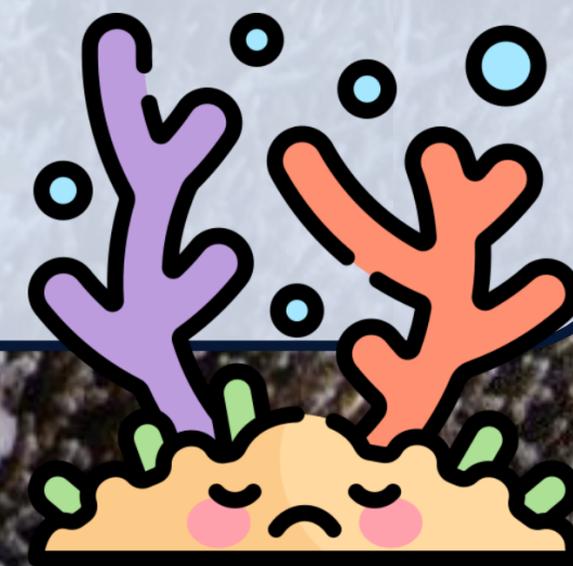

สถานการณ์ที่ 3

ปะการังฟอกขาว

สาหร่ายซูแซนเทลลียังมีหน้าที่ช่วยเร่งกระบวนการสร้างหินปูน รวมถึงการสร้างสีอันหลากหลายให้แก่ตัวปะการังอีกด้วย เพราะโดยปกติแล้วปะการังมีเพียงเนื้อเยื่อใสที่ไม่มีสารสี (Pigment) เป็นองค์ประกอบ แต่เนื่องจากสาหร่ายซูแซนเทลลีเข้ามาอยู่อาศัยทำให้เกิดสีส้มมากมายบนปะการังทั้งสีแดง สีส้ม สีเขียว หรือสีน้ำตาล โดยสีส้มต่าง ๆ นั้นขึ้นอยู่กับชนิดของสาหร่ายซูแซนเทลลีที่เข้ามาอาศัยอยู่รวมกันกับปะการัง

สถานการณ์ที่ 3

ปะการังฟอกขาว

สาเหตุของการเกิดปรากฏการณ์ปะการังฟอกขาว

ปะการังเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความอ่อนไหวเป็นอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงทางสภาพแวดล้อมในมหาสมุทร และในช่วงกว่าหนึ่งศตวรรษที่ผ่านมา ก๊าซเรือนกระจกที่ถูกปลดปล่อยโดยกิจกรรมของมนุษย์ กำลังส่งผลให้อุณหภูมิของชั้นบรรยากาศโลกสูงขึ้น เกิดภาวะโลกร้อน และสภาพอากาศแปรปรวนที่สร้างความเปลี่ยนแปลงอย่างมหาศาลต่อสภาพของท้องทะเลโดยเฉพาอุณหภูมิของน้ำทะเลที่สูงขึ้น ซึ่งการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิ น้ำทะเลเพียง 1 - 2 องศาเซลเซียส ภายในระยะเวลา 3 สัปดาห์สามารถทำให้ปะการังเกิดการฟอกขาวขึ้นได้

สถานการณ์ที่ 3

ปะการังฟอกขาว

นอกจากนี้ น้ำจืดที่ไหลลงสู่ทะเลปริมาณมาก ยังส่งผลต่อสภาพความเค็มของน้ำทะเล รวมไปถึงตะกอนที่ถูกพัดพาตามลำน้ำ สารเคมีและมลพิษต่าง ๆ ที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ล้วนส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมการดำรงชีวิตของปะการัง และเป็นสาเหตุหลักที่ก่อให้เกิดปรากฏการณ์ปะการังฟอกขาวในมหาสมุทรทั่วโลก

สถานการณ์ที่ 3

ปะการังฟอกขาว

ภาพที่ 1 ปะการังเริ่มฟอกขาว

สถานการณ์ที่ 3

ปะการังฟอกขาว

เมื่อสภาพแวดล้อมในมหาสมุทรเปลี่ยนแปลงไป สาหร่ายซูแซนเทลลีจะอพยพออกจากเนื้อเยื่อของปะการัง เพื่อแสวงหาสภาพแวดล้อมใหม่ให้มีชีวิตรอด ทำให้ปะการังสูญเสียแหล่งอาหารสำคัญ และเหลือเพียงโครงสร้างหินปูนสีขาว ปะการังส่วนใหญ่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในภาวะฟอกขาวได้ราว 2 - 3 เดือน และหากภายในช่วงเวลาดังกล่าว สภาพน้ำทะเลพื้นคืนสู่สภาวะที่เหมาะสม ทำให้สาหร่ายซูแซนเทลลีสามารถกลับเข้ามาอาศัยอยู่ร่วมกับปะการังได้อีกครั้ง จะช่วยฟื้นฟูปะการังเหล่านี้ให้กลับมาเจริญเติบโตได้ดีดังเดิม ในทางตรงกันข้าม ถ้าการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในทะเลกินระยะเวลายาวนานหลายเดือน ปะการังจะอ่อนแอและตายไปในที่สุด ดังนั้นใต้ท้องทะเลขณะนี้ปะการังที่สูญเสียสีสันต่าง ๆ ไป กำลังอยู่ในภาวะอ่อนแอ และเสี่ยงต่อการตายแทบทั้งสิ้น

สถานการณ์ที่ 3

ปะการังฟอกขาว

ผลกระทบจากปรากฏการณ์ปะการังฟอกขาว

ตั้งแต่ปี 1980 เป็นต้นมา นักวิทยาศาสตร์คาดการณ์ไว้ว่าปะการังสามารถฟื้นฟูกู้ตัวเองได้ตามธรรมชาติและจะกลับมามีชีวิตที่แข็งแรงสมบูรณ์อีกครั้ง โดยใช้เวลาราว 25 - 30 ปี แต่ในสถานการณ์ปัจจุบัน ทั้งสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป ภาวะโลกร้อน และปัญหามลพิษต่าง ๆ กำลังส่งผลให้ปะการังไม่มีเวลาเพียงพอในการฟื้นฟูกู้ตัวเอง แม้กระทั่งปะการังชนิดพันธุ์ที่เติบโตได้รวดเร็วที่สุด ยังต้องการเวลาราว 10 - 15 ปีในการฟื้นฟูกู้จากภาวะการฟอกขาวที่เกิดขึ้น ขณะที่แนวปะการังทั้งหมดต้องใช้เวลาหลายทศวรรษสำหรับฟื้นฟูกู้ตัวเอง

สถานการณ์ที่ 3

ปะการังฟอกขาว

ในประเทศไทย ปะการังที่ยังมีชีวิตอยู่โดยภาพรวมเหลือเพียงร้อยละ 23 ขณะที่เกรตแบร์ริเออร์รีฟ (Great Barrier Reef) แนวปะการังที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก (ยาวกว่า 2,400 กิโลเมตร) ของประเทศออสเตรเลีย เหลือปะการังที่ยังมีชีวิตอยู่เพียงร้อยละ 10 เท่านั้น

สถานการณ์ที่ 3

ปะการังฟอกขาว

การสูญเสียแนวปะการังที่อุดมสมบูรณ์ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตในท้องทะเล เนื่องจากสัตว์ทะเลหลากหลายชนิด ต่างใช้เวลาช่วงหนึ่งของชีวิตตามแนวปะการัง ซึ่งเป็นทั้งแหล่งพักอาศัย แหล่งอาหาร และแหล่งอนุบาลของสัตว์ทะเลมากมาย มนุษย์เองก็เช่นกัน เรามีประชากรมากกว่า 500 ล้านคนทั่วโลกที่พึ่งพาอาศัยแนวปะการังธรรมชาติเป็นแหล่งอาหาร และแหล่งรายได้หลัก ทั้งจากการทำประมงและการท่องเที่ยว การสูญเสียแนวปะการังยังรวมถึงการสูญเสียประโยชน์ของระบบนิเวศด้านอื่น ๆ เช่น การชะลอคลื่น และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งจากคลื่นลมในมหาสมุทรอีกด้วย

สถานการณ์ที่ 3

ปะการังฟอกขาว

ปรากฏการณ์ปะการังฟอกขาวในมหาสมุทรทั่วโลกกำลังส่งสัญญาณเตือนภัยต่อพวกเราทุกคน ปะการังกำลังอ่อนแอ แหล่งอาหารสำคัญของหลายร้อยล้านชีวิต รวมถึงแหล่งกำเนิดและแหล่งอนุบาลของสัตว์ทะเลมากมายกำลังอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ ระบบนิเวศท้องทะเลกำลังเสียสมดุล และหากสถานการณ์เหล่านี้ยังคงดำเนินต่อไป โดยปราศจากการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในอนาคตข้างหน้าใต้ท้องทะเลและมหาสมุทรทั่วโลกคงไม่เหลือแนวปะการังที่อุดมสมบูรณ์ และมีสีสันสวยงามให้เราได้พบเห็น

สถานการณ์ที่ 4

ผลกระทบจากไฟฟ้า

สถานการณ์ที่ 4

ผลกระทบจากไฟฟ้า

ไฟฟ้าเป็นภัยร้ายแรงที่เกิดขึ้นกับหลายประเทศทั่วโลกและเป็นปัจจัยที่รบกวนสมดุลของระบบนิเวศอย่างรุนแรง สาเหตุของการเกิดไฟฟ้าโดยทั่วไปมีสาเหตุหลัก ๆ คือ สาเหตุที่มาจากธรรมชาติ และมาจากมนุษย์

สถานการณ์ที่ 4

ผลกระทบจากไฟฟ้า

ภาพที่ 1 ไฟป่า

สถานการณ์ที่ 4

ผลกระทบจากไฟป่า

ไฟป่าที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติมีหลายสาเหตุ เช่น เกิดจากฟ้าผ่า ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดไฟป่าในต่างประเทศเกิดจากการเสียดสีของกิ่งไม้ ซึ่งมักเกิดขึ้นในป่าประเภทผลัดใบที่มีป่าไม้ยืนหนาแน่น และมีอากาศแห้งแล้ง ลมพัดอยู่ตลอดเวลาเกิดจากการหักเหของแสงอาทิตย์ โดยลำแสงส่องมาตกกระทบกับหินประเภทเขี้ยวหินนุมาน แล้วมีการหักเหไปรวมกันที่จุด ๆ หนึ่งที่เป็นเชื้อเพลิง จนเกิดเป็นประกายไฟลุกลามเป็นไฟป่า

สถานการณ์ที่ 4

ผลกระทบจากไฟฟ้า

ปัจจุบันไฟฟ้าที่เกิดขึ้นในประเทศไทยที่พบเห็นกันเป็นประจำในฤดูแล้งของทุก ๆ ปี เกิดจากการกระทำของมนุษย์ทั้งสิ้น ทั้งที่โดยเจตนา และไม่เจตนา เช่น การจุดไฟเผาไร่ เพื่อกำจัดวัชพืชและเตรียมพื้นที่เพาะปลูก ทำให้ไฟลุกลามเข้าไปในป่า การจุดไฟล่าสัตว์ ให้สัตว์หนีไฟออกจากที่ซ่อน การเก็บหาของป่าโดยจุดไฟเผาป่าเพื่อต้องการเก็บหาของป่า เช่น เห็ดเผาะ หาผึ้ง เก็บผักหวาน การจุดไฟเผาหญ้าให้หญ้าแตกยอดอ่อน เพื่อเลี้ยงสัตว์

สถานการณ์ที่ 4

ผลกระทบจากไฟป่า

เกิดจากนักท่องเที่ยวเข้าไปค้างแรมแล้วก่อกองไฟ เพื่อให้ความอบอุ่นหรือทำอาหาร และไม้ดับไฟ เกิดจากจุดไฟเพื่อกลั่นแกล้งเจ้าหน้าที่ป่าไม้ และการจุดไฟด้วยความ คึกคะนอง เป็นต้น จากข้อมูลสถิติการเกิดไฟป่าในประเทศไทย ปีงบประมาณ 2560-2562 ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช สำนักป้องกันปราบปราม และควบคุมไฟป่า พบว่าสาเหตุของไฟป่าส่วนใหญ่ทั่วประเทศ เกิดจากการเก็บหาของป่า โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 68.90 ของสาเหตุการเกิดไฟป่าทั้งหมด

สถานการณ์ที่ 4

ผลกระทบจากไฟฟ้า

ไฟฟ้าเป็นสาเหตุให้พื้นที่ป่าลดลงอย่างรวดเร็ว และยังส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของมนุษย์ ก่อให้เกิดมลพิษ หมอกควันทางอากาศ ซึ่งมีผลเสียต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์ ยิ่งไปกว่านั้นยังส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตในป่าโดยจะไปทำลายลูกไม้ กิ่งไม้เล็ก ๆ และไม้พื้นล่าง ทำให้เกิดการขาดช่วงของการสืบพันธุ์ตามธรรมชาติ เป็นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของป่า ทำลายสิ่งมีชีวิตในป่า สัตว์ป่าอาจถูกไฟคลอกตาย หรือล่าสัตว์ตาย หรือสัตว์พวกนกต่าง ๆ ที่หากินตามทุ่งหญ้า จะได้รับผลกระทบจากการโดนไฟไหม้รั้ง นอกจากนี้ไฟป่ายังไปทำลายแหล่งน้ำ แหล่งอาหาร และแหล่งที่อยู่ของสัตว์ป่า ทำให้ประชากรและความหลากหลายของสัตว์ป่าและสิ่งมีชีวิตเล็ก ๆ ในป่าลดลง

สถานการณ์ที่ 4

ผลกระทบจากไฟป่า

ภาพที่ 2 กระต่ายป่าหนีตายจากไฟป่า

สถานการณ์ที่ 4

ผลกระทบจากไฟฟ้า

ยังมีผลกระทบด้านอื่น ๆ อีกหลายด้าน เช่น ผลกระทบต่อดิน เพราะไปทำลายสิ่งปกคลุมดิน จะทำให้ดินไม่สามารถอุ้มน้ำไว้ได้ ผลกระทบต่อน้ำ ทำให้ความสามารถในการดูดซับน้ำลดลง เมื่อฝนตกลงมาทำให้น้ำไหลบ่าอย่างรวดเร็วเกิดเป็นน้ำท่วมหรือน้ำป่าไหลหลากอย่างฉับพลัน ผลกระทบต่อพื้นที่ท่องเที่ยวทำให้สูญเสียพื้นที่ท่องเที่ยวบางส่วนไป ผลกระทบต่อสภาวะอากาศของโลก เพราะส่งผลให้อุณหภูมิของโลกสูงขึ้น และปรากฏการณ์เรือนกระจก

สถานการณ์ที่ 4

ผลกระทบจากไฟป่า

การทราบผลเสียหายที่เกิดขึ้นจากไฟป่า จะทำให้มนุษย์มีความเข้าใจและตระหนักถึงความรุนแรงที่จะเกิดขึ้น เพื่อทำให้เกิดการตื่นตัว และเห็นถึงความจำเป็นในการร่วมมือกันป้องกันไฟป่าอย่างจริงจัง

สถานการณ์ที่ 5

การค้าสัตว์ป่า

ธุรกิจมืดบนความสูญเสียมหาศาล

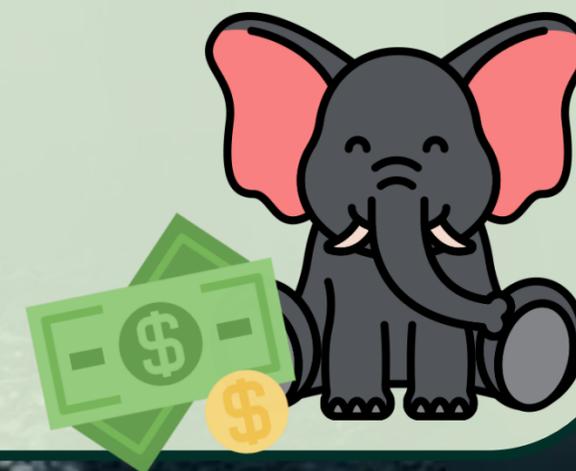

สถานการณ์ที่ 5

การค้าสัตว์ป่า

ธุรกิจมืดบนความสูญเสียชีวิต

การค้าสัตว์ป่าเป็นหนึ่งในธุรกิจผิดกฎหมาย โดยในช่วง 5-10 ปีมานี้ได้ทวีความรุนแรงมากขึ้น ธุรกิจนี้สามารถทำกำไรสูง ให้กับอาชญากรผู้ค้าโดยมีการทำกันเป็นกระบวนการ องค์การสหประชาชาติได้ประเมินว่าธุรกิจค้าสัตว์ป่าทั่วโลกที่ผิดกฎหมายนี้ มีเม็ดเงินเกี่ยวข้ออยู่ระหว่าง 7,000 ถึง 23,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐเลยทีเดียว

สถานการณ์ที่ 5

การค้าสัตว์ป่า

ธุรกิจมืดบนความสูญเสียมูลค่า

ภาพที่ 1 ธุรกิจค้าสัตว์ป่า

สถานการณ์ที่ 5

การค้าสัตว์ป่า

ธุรกิจมืดบนความสูญเสียชีวิต

การค้าสัตว์ป่า รวมถึงเขาสัตว์ งาช้าง และสัตว์ป่าแปลก ๆ เป็นต้นเหตุอันดับหนึ่งที่ทำให้สัตว์ป่าสูญพันธุ์ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อความหลากหลายทางชีวภาพเป็นอย่างมาก สำหรับในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ขบวนการค้าสัตว์ป่าในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ยังคงใช้ประเทศไทยเป็นทางผ่าน โดยมีประเทศต้นทางที่สำคัญอย่างน้อย 6 ประเทศ คือ พม่า อินโดนีเซีย มาเลเซีย อินเดีย กัมพูชา และลาว สู่ประเทศปลายทาง คือ จีน ฮองกง ไต้หวัน ญี่ปุ่น และประเทศในทวีปยุโรป

สถานการณ์ที่ 5

การค้าสัตว์ป่า

ธุรกิจมืดบนความสูญเสียมูลค่า

นอกจากนี้การค้าสัตว์ป่าผิดกฎหมายเหล่านี้ยังมีการย้ายแหล่งซื้อขายมาอยู่บนโลกออนไลน์ โดยผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ จากข้อมูลของเครือข่ายเฝ้าระวังการค้าสัตว์ป่าและพืชป่า หรือ TRAFFIC พบว่าในเวลาเพียง 5 วันของเดือนกรกฎาคม 2562 มีการโพสต์จำหน่ายผลิตภัณฑ์ทางโซเชียลมีเดียในประเทศอินโดนีเซีย ไทย และเวียดนาม โดยโพสต์จำหน่ายงาช้างจำนวน 2,489 ชิ้น ใน 545 โพสต์ ส่วนการสำรวจเว็บไซต์และช่องทางอีคอมเมิร์ซของจีน ระหว่างปีพ.ศ. 2555-2559 มีการโฆษณาขายผลิตภัณฑ์งาช้างมากที่สุด (ร้อยละ 60) รองลงมาเป็นผลิตภัณฑ์จากนอแรด (ร้อยละ 20)

สถานการณ์ที่ 5

การค้าสัตว์ป่า

ธุรกิจมืดบนความสูญเสียมูลค่า

วิกฤตการณ์ฆ่าช้างเพื่อเอางาในทวีปแอฟริกาพุ่งสูงกว่า 20,000 ตัวต่อปี โดยประเทศไทยเป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางของงาช้างเหล่านี้ ตลาดค้างาช้างในไทยเป็นตลาดที่ใหญ่เป็นอันดับสองของโลกรองจากจีน อย่างไรก็ตามจากการสำรวจภาพรวมของการซื้อผลิตภัณฑ์จากงาช้างประจำปี พ.ศ. 2563 ขององค์การกองทุนสัตว์ป่าโลกสากลหรือ WWF เป็นที่น่ายินดีว่าความต้องการซื้องาช้างลดลงต่ำที่สุดตั้งแต่มีการปิดตลาดการค้างาช้างในจีนในปี พ.ศ. 2561 ถึงกระนั้นก็ตาม ไทยยังคงเป็นตลาดค้างาช้างสำคัญที่สุดในสายตานักท่องเที่ยวจีน แม้การเดินทางจะลดลงเนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดของโควิด- 19

สถานการณ์ที่ 5

การค้าสัตว์ป่า

ธุรกิจมืดบนความสูญเสียชีวิต

เช่นเดียวกับวิกฤตการณ์ของแรดทั่วโลกที่ถูกฆ่า ทำให้แรดมีจำนวนลดลงถึง 95% สายพันธุ์ของแรดมีหลายสายพันธุ์ซึ่งทุกสายพันธุ์นั้นมีความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์แทบทั้งสิ้น โดยเฉพาะแรดสายพันธุ์เอเชีย ถูกจัดสถานะว่ามีความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ขั้นวิกฤต เหตุที่แรดลดจำนวนลงจนเกือบสูญพันธุ์นั้นเป็นเพราะมีการล่าแรดเพื่อเอานอแรด โดยมีความเชื่อว่านอแรดมีคุณสมบัติช่วยบำรุงกำลัง หรือรักษาโรคต่าง ๆ รวมถึงเป็นเครื่องประดับแสดงถึงฐานะ หรือเป็นวัตถุมงคลป้องกันภัย

สถานการณ์ที่ 5

การค้าสัตว์ป่า

ธุรกิจมืดบนความสูญเสียชีวิต

ทั้ง ๆ ที่ในความเป็นจริงแล้วนอแรดมีส่วนประกอบเป็นเคราตินเช่นเดียวกับเล็บและเส้นผมของมนุษย์ ไม่มีคุณสมบัติทางยาแต่ประการใด เช่นเดียวกับเสือโคร่งที่เคยมีการสำรวจประชากรเสือโคร่งที่อาศัยอยู่ในป่าธรรมชาติเมื่อ 100 ปีที่แล้วพบว่ามีมากถึง 10,000 ตัว ปัจจุบันประเมินว่ามีเสือโคร่งในป่าทั่วโลกน้อยกว่า 4,000 ตัว เพราะถูกล่าเพื่อนำเขี้ยว หนัง และกระดูกไปทำยา วัตถุมงคลหรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ตามความเชื่อที่ผิด ๆ

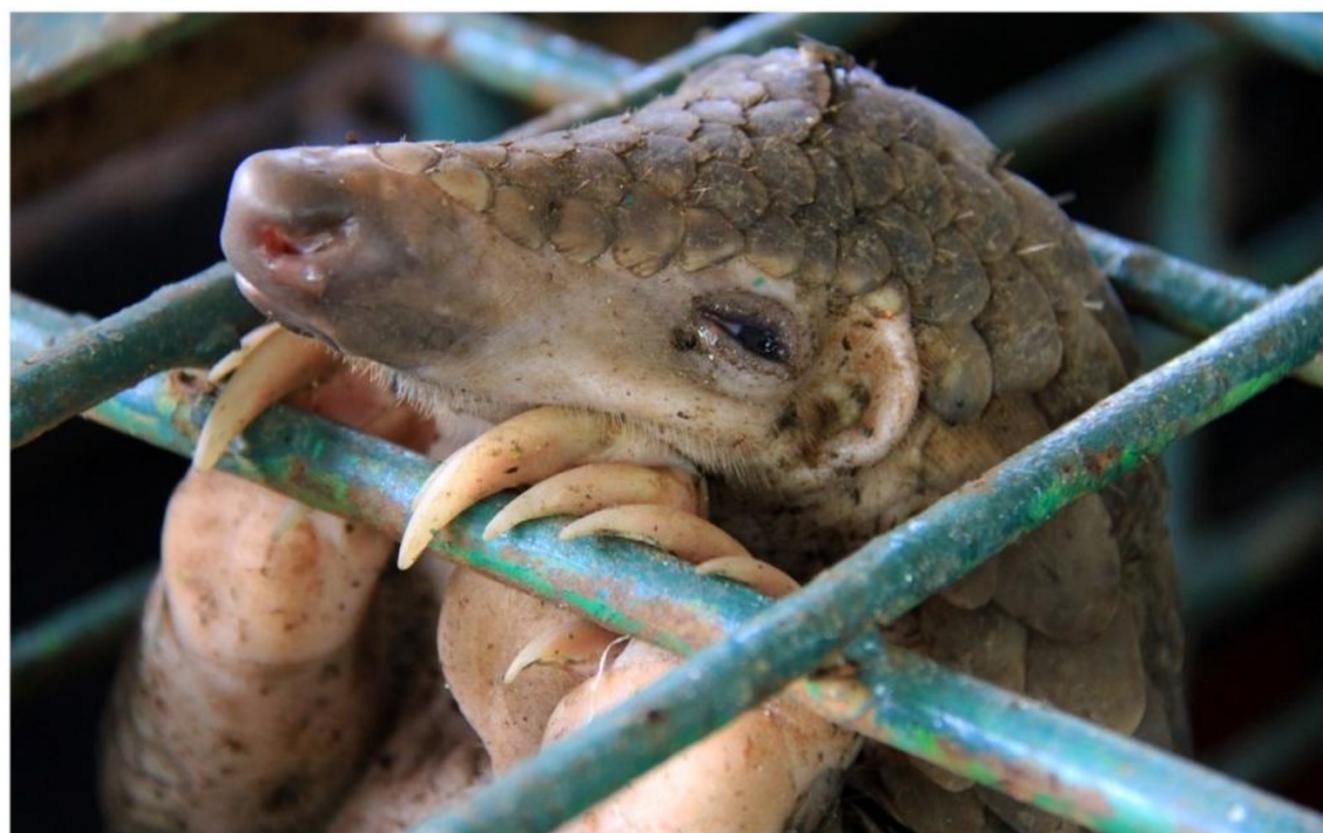

สถานการณ์ที่ 5

การค้าสัตว์ป่า

ธุรกิจมืดบนความสูญเสียมูลค่า

ภาพที่ 2 ตัวนิ่ม

สัตว์อีกชนิดหนึ่งซึ่งถูกลักลอบและจับมาค้าอย่างผิดกฎหมายมากที่สุดในโลก นั่นก็คือตัวนิ่ม หรือตัวลื่น หรือตัวกินมดที่มีเกล็ด ตัวนิ่มมีหลายสายพันธุ์มีถิ่นอาศัยอยู่ในทวีปเอเชียและทวีปแอฟริกา

สรุปบทเรียน

ที่ได้เรียนรู้ในวันนี้

สรุปบทเรียน

ที่ได้เรียนรู้ในวันนี้

นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ระดมความคิด วิเคราะห์ ระบุนิยาม

ผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพและเสนอ

แนวทางการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ในคาบเรียนต่อไป

นักเรียนจะต้องนำเสนอผลเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน

บทเรียนครั้งต่อไป

เรื่อง การดูแลรักษาความ หลากหลายทางชีวภาพ (3)

สามารถดาวน์โหลดใบความรู้และใบงาน

ได้ที่ www.dltv.ac.th

สิ่งที่ต้องเตรียม

- ใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง เราจะร่วมกันดูแลรักษา

ความหลากหลายทางชีวภาพให้คงอยู่ต่อไปได้อย่างไร

- ใบงานที่ 1 เรื่อง เราจะร่วมกันดูแลรักษา

ความหลากหลายทางชีวภาพให้คงอยู่ต่อไปได้อย่างไร

